

Odprta noč in dan so groba vrata.

Št. Peter pri Mariboru. Pretekli četrtek je umrl v starosti 75 let Trampuš Jožef, bivši kmet v Nebovi. Rajni je bil dober gospodar, uslužen sosed ter skrben oče svojim otrokom. Naj v miru počiva!

Sv. Jurij ob južni žel. Tukaj je pred kratkim umrl Jurij Kortnik. Bil je revež. V listnici je umrl. Pokoj njegovi duši!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Dne 17. t. m. je umrl Krumpak Jakob, posestnik v Rjavici. Bil je to mož blagega krščanskega značaja. Bil je cerkveni ključar nadžupnijske cerkve, v bivši občini dolgo let občinski odbornik, načelnik okrajnega šolskega odbora ter zvest član Apostolstva mož. Vsa njegova družina je posvečena božjemu Srcu. Z veselim srcem in odprtimi rokami je podpiral katoliška društva. Za nabavo novih zvonov za nadžupno cerkev je z veselim srcem daroval lep znesek 2500 Din. Njegova hiša je bila naročena samo na kršč. knjige in časopise. Najljubši prijatelj mu je bil »Slovenski gospodar«, katerega je bil vedno zvest naročnik. Ob volitvah je stal trdno kot skala. Podlegel je želodčnemu raku v starosti 60 let. Ob veliki množici ljudstva je vodil

pogreb g. nadžupnik. Ob hiši žalosti so mu pevci domačega moškega pevskega zbora zapeli pesem »Z Bogom prijatelj mili«, krsto s telesnimi ostanki so nosili fantje KA, kar je pokojnik izrečno želel. Pri nadžupni cerkvi se je pridružila sprevedu šolska mladina s šolskim upraviteljem na čelu. Ob odprtem grobu mu je g. nadžupnik Vajda spregovoril v slovo v srce segajoče besede. Pevci so zapeli »Vigred se povrne«. Značajni mož, počivaj v miru!

Buča. V celjski bolnici je umrla dne 18. septembra gospa Antonija Bovha, žena g. Jožefa Bovhe, veleposestnika v Selah in župana občine Podčetrtek. Pokojna je bila rodem iz Pilštanja z znane Zakošekove hiše. Zapustila je šele 30 let stara zalujočega moža in štiri male otročiče. Bila je spoštovana, verna in marljiva, plemenita duša, izvrstna gospodinja, ki se je vedno ravnala po načelu: molí in delaj! Na zadnji poti jo je spremljalo zadnji petek pet duhovnikov in ogromna množica ljudi iz celega kozjanskega okraja. Naj počiva v miru! Potrtemu možu, očetu in vsem sorodnikom pa iskreno sožalje!

St. Peter pri Mariboru. Sadna kupčija se že precej razvija. Kakor vse kaže, se tudi s trgati-tijo ne bo dolgo več čakalo. Vinogradniki se naj ne prenačijo s prodajo vinskega mošta. Kupce, ki ponujajo sramotno nizko ceno, naj poženejo tja, odkoder so prišli. — Peter Rešetar se je v zadnjem listu zahvalil bivšemu g. banu, da je odstopil. Mi Šentpeterčani pa se zahvaljujemo tistim, ki znajo postaviti vsakega na svoje mesto. — Naši prijatelji iz bivše JNS in Pof so poslali neres-

nično poročilo o prosvetnem taboru, ki se je vršil dne 1. septembra, na oblast. Pokazali so svojo oliko, pa še bolj svojo podlost. Da jih ni sram lažnivcev!

Ljutomer. Za majorja je napredoval naš rojak pogranični kapetan v Novem Selu pri Strumici g. Franjo Zacherl, sin učitelja in kapelnika. Castitamo!

Ljutomer. Vinarska podružnica v Ljutomeru priredi vinogradniško zborovanje v Ljutomeru v nedeljo dne 29. t. m., ob pol devetih dopoldne v gostilni g. Resnika. Dogovorili se bodo o cenah za novi vinski mošt, o zaščiti ljutomerskega vina in o drugih potrebah. Razdelile se bodo pri tej priliki tudi diplome in priznanice.

koliko zatonilo ter se skrilo. Kmalu za mračnjem je bil popolen izgin solnca vedno daljši. Nočno nebo z nebrot svetlikajočimi se zvezdami si je pomagalo vedno bolj do svojih pravic.

Kakor hitro je pričel enkrat ta razvoj, se je poganjal v vedno večjo brzino. Vsak posamezni dan je postajal krajši nego je bil njegov prednik.

S 1. septembrom je že stala jesen pred vrati. Vrhovi primeroma nizkih hrbov so se preoblekli preko noči snežno-belo in se je trudilo jutranje solnce, da jim je dalo zopet modro barvo. Vendar po višjem in bolj skalnatem hribovju je že bilo opaziti, kako se daljša snežni plašč in približuje dolinam.

Po jutrih se je delal že celo led ob kraju potoka. Nato je še pobarvalo »indijansko poletje« topole in breze z jesensko pisanim listjem.

Zjutraj in zvečer je bil samotarjema na otoku dobrodošel ogenj.

Lepega večera sta ugotovila rudarja, da sta že izprala iz peska ob potoku za 5000 dolarjev zlata. Razdelila sta si zlatipridelek s sklepom, da prenehata z izpiranjem, ker se že naslanja jesen na zimsko palico. Oba sta znala iz prebridke iz-

kušnje, da zimska doba na severu ni šala. Na njo sta se hotela pripraviti, se osigurati ter oskrbeti z ribami in divjačino.

Z bližanjem zime je pričelo po bližnji ter daljni okolici Medvedjega jezera čisto novo življenje preseljevanja živali. Na lovskih pohodih sta srečevala lovca cele črede severnih jelenov ali karibujev, ki so se selili. Jeleni so se pomikali v navadni bolj počasni hoji vsi proti jugovzhodu. Med potjo so se ustavljali ter pasli. Skraja so se prikazale manjše skupine od 10 do 20 komadov. To število pa je raslo, čimbolj sta se oddaljevala lovca od taborišča proti severu, dokler ni naraslo v čredo do 1000 in še več. Večkrat sta zašla med taka potujoča krdela in sta se komaj izmotala iz goščave jelenjih rogov.

Povspela sta se večkrat na griče in hribe, odkoder sta opazovala po cele ure nad vse zanimivo romanje rogate jelenjadi. Doslej sta srečevala le bolj južno usmerjeni val zverjadi; prave množine so se gibale dalje naprej od severa proti jugu. Deloma v redkih vrstah, deloma tesno skupaj so se vlekli jeleni na tisoče in zopet tisoče mimo opazovalcev.

(Dalje sledi.)

Govori gospod ravnatelj Žmave iz Maribora. Vablino vinogradnike od blizu in daleč!

Ložnica pri Velenju. Predsednik občine Ložnica nam je poslal na naš dopis z dne 11. t. m. pojasnilo, v katerem pravi, da občina nima 142% doklade, ampak je sklenil odbor samo 100% doklade. S tem popravljamo krivico. Gospod predsednik nam piše, da je bil naš dopis sicer na mestu.

Nazarje. Tudi naša oddaljena župnija se je razgibala. In to se je zgodilo ob priliki 25letnice župnikovanja g. župnika in svetnika p. Kerubin Tušeka. Pretekli teden so se zbrali vsi zastopniki cerkvenih in prosvetnih društev ter šolska mladina na obširnem šolskem telovadišču. Vhod na telovadišče so dekleta zelo lepo okrasile. Po odpetem pozdravu Vodopivčeve pesmi je nagovoril g. župnika cerkveni ključar g. Maks Turnšek. V svojem govoru je omenjal neprecenljive zasluge g. župnika za farno cerkev tekom 25 let. Vzorno lepoto cerkve občudujejo vsi tujci. Se letos je dal gosp. svetnik prénoviti oltarno sliko, kapelo in pročelje. Za tem pozdravom so posamezni zastopniki izrazili v svojih govorih udanost svojemu župniku in se mu zahvaljevali za njegovo veliko, požrtvovalno in nesebično delo tako na cerkvenem kakor tudi na kulturnem polju. Podarjena sta mu bila dva krasna cvetlična šopka od Marijine družbe in šolskih otrok z uvezeno številko 25. Nato je dekliški šolski zbor zapel zelo spretno in ljubko dve mladinski pesmi, nakar je sledila zahvala g. župnika, v kateri je povdarjal, da je to vse izvršil z božjo pomočjo. Naglašal je, da je bil prepričan, da ta proslava njegove 25letnice ne bo toliko ljudi zbrala. Ob koncu je cerkveni zbor vzorno in točno zapel savinjski slavonspev »Savinjski dol«. Kako imajo župljani radi svojega župnika, so pač dokazali najbolj s tem, da so v farni cerkvi prav te dni postavili kip sv. Paškala, velikega častivca sv. Rešnjega Telesa. Saj je ravno g. župnik vnet razširjevalec tega češčenja, posebno pri Apostolstvu mož. Dobrovec pa so dali preslikati svojo mično podružnico prav ob tej priliki. Tudi presvetli g. knezoškof so ga za to priliko odlikovali in mu podelili naslov: svetnik. Bog živi gospoda župnika in svetnika p. Kerubina še mnogo let v prospelu župniji, našemu ljudstvu in društvu!

Holandci New Amsterdam. Celi kraj, na katerem je danes pozidan Njujork, je odkril angleški pomorščak Henry Hudson, ki je bil l. 1609 v službi holandske pomorske družbe.

Kri moškega vsebuje 75% vode, od ženske 80%.

Klub posebnih talentov za jezike.

V Parizu so ustanovili klub izrednih talentov za jezike. Klub šteje 21 članov. Pogoj za sprejem je, da mora vsakdo prestati izkušnjo, da res obvlada 15 jezikov. Med člani so profesorji, natakarnji, svetovni romarji in zasebni učenjaki. Predsednik kluba je profesor, ki gladko govori 33 jezikov.

Dramje. V nedeljo dne 25. avgusta se je vršila v naši župniji redka slovesnost. Obhajali smo po več letih prvo sv. mašo, katero je bral č. g. pater Debeljak Ludvik iz reda dominikancev.

Dramljo. Sadjarska in vrtnarska podružnica v Dramljah priredi v nedeljo dne 29. septembra in v ponedeljek dne 30. septembra splošno sadno in cvetlično razstavo. Vabimo vse, ki se zanimajo, posebno še interesente, kupce, da posetijo našo razstavo in se prepričajo o letošnji res izborni kvaliteti sadja v našem srazu. Na svidenje!

Laško. Poleg politične svobode, katero nam je prinesla kresna noč, imamo letos hvala Bogu tukaj v širši laški okolici zelo ugodno letino. Zelo dobro je obrodilo ozimno žito, predvsem pšenica. Pa tudi kuzuza in ajda lepo kažeta, posebno če se ne bo nekaj tednov mraza. Zelo lepo so pa kljub spomladanskemu mrazu obrodila jabolka. Sadjerejci so letos bogato obdarjeni za svoj trud. Napravilo se bo dovolj pijače, pa tudi tako potrebnega denarja se bo nekaj skupilo. Z vozmi in košarami spravljajo ljudje sadje po več ur daleč do trgovcev, oziroma do železniških postaj. Tudi cena ni ravno preslaba. Od 1 do 2 Din za kg. Ceno 2 Din dosežejo seveda samo lepo izbrane kanadke, katere tukaj lepo uspevajo, ker je mnogo vinogradnih leg. Da zares »čas noben ni kmetu ljubši kot jesen«, kakor pravi Gregorčič. Spravljanje sadja nas spominja na čase, ko je še bilo tukaj okrog veliko vinogradov, kateri pa so večinoma uničeni. Sadjarstvo sedaj nadomešča vinograde. Želimo še samo, da bi vlada pri sklepanju trgovskih pogodb dosegla znižanje italijanske carine na našo govejo živino, kateri so pa cene še vedno nizke.

Laško. Dasiravno je že precej časa preteklo od petomajskih volitev, vendar so pa naše asfaltirane ceste še sedaj od volilne agitacije ponesnažene. Še vedno se čita po cestih. »Na listi Jevtiča volimo Roša.« Ljudje pravijo, da tega vendar ni gospod kandidat zaslužil, da se še sedaj tepta njegovo ime. — V Laškem smo precej podobni Belgradu. Kakor imajo v Belgradu po mestu več ministrskih palač, tako imamo tudi v Laškem kar tri občinske urade in sicer za občino Laško, Marija Gradec in Sv. Krištof. Smo torej — bognasvaruj — pravi federalisti. Ali ne bi kazalo malo centralizirati?

Sv. Peter pod Sv. gorami. Kako priljubljena je božja pot na Svetih gorah, priča dejstvo, da romarji ne prihajajo samo iz krajev, odkoder se je romalo dosedaj, temveč prihajajo procesije in velike skupine romarjev iz krajev, kjer romanje na Svete gore še ni bilo v splošni navadi. Tako je letos v dneh 4. in 5. avgusta posetilo Svete gore nad 15.000 romarjev, v dneh 5. do 8. in 15. septembra pa nad 25.000 romarjev. Samo v nedeljo dne 8. septembra se je zbralo pred prestolom svetogorske kraljice nad 15.000 romarjev. Pontifikalno sv. mašo je ta dan opravil mil. g. stolni dekan dr. Franc Cukala iz Maribora. Vse dni romanje je bilo na Svetih gorah dnevno po 15 sv. maš. Pripomni! pa moramo, da so se te ogromne množice zbrale brez organizirane agitacije. Sloves svetogorskega svetlišča sega danes že preko Maribora, prav do severne državne meje, preko Ptujja do Ljutomera, na nasprotni strani do Celja, v Dravinski kotlini preko Konjic in Čadra do zelenega Pohorja, zavzema celo hrvaško Zagorje ter celo Posavje do Zagreba. Svetogorsko romanje se je razvilo v pravo narodno romanje in bo kot tako ostalo, ker ni nastalo kot kak pojav zadnjih let, temveč po-

taka iz davnine in je njegov vznik iskati od 12. stoletja naprej. Svetogorska božja pot pa še bo postala mikavnejša, ko bo uresničen načrt novega gospoda župnika, kateri namerava stopnjema (leto za letom) popraviti starodavne, zgodovinske cerkvice okoli svetogorskega svetlišča, uvesti zadostno razsvetljavo in drugo. Seveda bo potrebno v to svrhu mnogo truda glede denarnih sredstev, a zaupajoč v pomoč od zgoraj in darežljivost romarjev, smemo pričakovati, da bo načrt delavnega g. župnika v celoti izpeljan.

Nadžkof v kolibi.

Neki severnoameriški časnikar, ki se nahaja v Rimu, je objavil v več italijanskih dnevnikih svoje osebne vtise iz Mehike, ki jo je nedavno obiskal. Zelo nazorno opisuje obisk pri nekem nadškofu, za katerega je bila razpisana velika denarna nagrada, a ki se je vključ temu, enkrat preoblečen v kmeta, drugič v pastirja, tretjič v Indijanca, izpostavljal življenjski nevarnosti, samo da je mogel vršiti svojo pastirsko službo. Ameriškega časnikarja je sprejel v mali kolibi, kjer ni bilo nobenega verskega znamenja. Siromašno oblečen kot najbednejši kmet, tako me je sprejel ta nadškof, ki sem ga spoznal šele, ko si je nataknil škofovski prstan. Pokazal mi je skrivališče, kjer je skrival svete posode. Naposled mi je odkril tudi skrivališče, kjer je bilo shranjeno presv. Rešnje Telo. Kakšna katedrala! Kakšna škofijska palača! Nehote sem mislil na hlev v Betlehemu in na podzemne kleti v katakombah. Kako srečen sem bil, ko sem par dni pozneje smel prisostvovati rano zjutraj, ko je žandarmerija še spala in ko se v vojašnicah še nič ni zmajalo, podelitvi mašniškega posvečenja 12 mladeničem! Nikdar v Mehiki še ni bilo toliko duhovniških poklicev, kot landanes, ko pomeni duhovnik biti vsakdanjo smrtno nevarnost. Vprašal sem, kako se mladeniči pripravljajo na ta sveti poklic. Mladi fantje gredo na delo kot poljedelci in zunaj na poljih, enkrat tu, drugič tam, sežejo po učnih knjigah ali poslušajo razlage duhovnika, ki je prišel k njim od neznane kje in odšel od njih neznankam. Veliko med njimi jih je sinov premožnih hiš, ki so obiskovali vseučilišča po Zedinjenih državah. Vse žrtvujejo, ničesar ne zahtevajo in komaj čakajo, da bodo smeli na delo, ki se bo skoraj gotovo končalo s skorajšnjo smrtjo.

25 let, torej četrto stoletje, komunisti in svobodomislecji že preganjajo katoliško Cerkev v Mehiki. In to z vsemi sredstvi. A zastoj!

Peter Rešetar rešetari.

Zakaj je JNS zborovala na Pohorju? Hotela je dokazati, da ima vso Jugoslavijo za seboj, to pa drugače ni šlo, kakor da so se gospodje postavili na Pohorje in gledali proti Avstriji, tako pa so res imeli vso Jugoslavijo za seboj.

Zmanjšanje plač uradništvu in državnim nastavljenecem. Nikogar ni tako hudo zbolelo to zmanjšanje kot mene. Prvič sem sam prizadet, drugič so s tem pregnali mnogo dobre volje in si bom moral sedaj še bolj prizadevati, da jo

spet spravim nazaj. Tudi kmetu ne bo to prav, saj bodo zdaj na trgu glihali tako, da bi bilo treba skoro še nekaj denarja zraven dati, da bi blago vzeli! Vsa nevolja se dviga sedaj proti sedanji vladi. Toda jaz Rešetar imam dober nos, izvohal sem, kako je prejšnja vlada zapravljala, kako je pustila prazne blagajne. Volitve so stale 53.000.000 Din, ko bi vendar lahko brez stroškov kar naprej določili v pisarni g. Jevtiča, koliko glasov hoče imeti, kar bi stalo le za 1 dinar tinte! Pri mojem sosedu je neki zlobnež zažgal hišo. Oče sedaj otrokom ni mogel dati strehe, ali mislite, da so zato otroci očeta zmerjali? Otroci so modrejši ko odrasli. Da bo pa za vse prav, bom jaz Peter Rešetar tudi to stvar na rešeto vrgel, pa se bo to vprašanje še enkrat preresetavalo in upam, da vam bom lahko kaj veselega drugič sporočil. Danes samo pozivam vse tiste, ki so po krivici od države denar prejeli, ki so korupcijo uganjali, da naj vse to vrnejo, bom lahko dal vsem še trinajsto staro plačo, pa bo še nekaj ostalo.

Zelene kravate. Nekateri so svoj čas zelo bodle v oči zelene kravate. Sedaj jih res ni več treba, saj imamo vse polno zelenih kšitov, ki so od same jeze in zavisti zeleni.

Tečaj za štetje. Zadnji čas so odšli nekateri gospodje na tečaj, da se bodo naučili štetja, ker meseca maja tega niso prav dobro znali.

Zemljepisja pa res ne znajo! Zadnje dni preteklega tedna je neka tajna poročevalska družba raznesla, da je v Španiji vlada padla. In ker so v španski vladi tudi radikali in klerikalci, so mnogi, ki se ne spoznajo na zemljepis, razglasili, da je vlada v Jugoslaviji padla. Sedaj bodo imeli priliko, da Jugoslavijo tudi od južne strani spoznajo, da je ne bodo s Španijo zamenjavali.

Nič več 13, ampak 5 bo oaslej nesrečna številka. Ubogi Jevtič si je 5. dne v 5. mesecu 5. leta po svojem političnem delovanju skopal svoj lastni politični grob, ker je napovedal — petletko.

Sloga jači, nesloga tlači — tako se je godilo pretekli teden v Jevtičevem klubu, kjer so se stekli kot fantje na vasi. Nazadnje je ostal samo še Urošević v sobi. In ker ni bilo nobenega več, je zaradi lepšega pobil vse šipe, stole, mize, slike itd. Beograjski obrtniki so ga sedaj izbrali za svojega častnega člana.

Za Puclja je vse jasno. »Kmetjski liste piše, da je Puclju in njegovim vse jasno, samo tega ne vedo, kam bi se obrnili, ker še ni vse jasno! To je čisto jasno, da tem ljudem ni jasno!

Mačkov generalštab iz Slovenije je te dni bil poklican v Zagreb. Ob tej priliki so zagrebške perice razobesile vso zagrebško perito, ti gospodje pa so vsi navdušeni mislili, da je bil ves Zagreb zaradi njih v zastavi! Vozili pa so se tja v treh različnih vlakih, da se ne bi že v vlaku spraskali med seboj. Stantpede pa so v Celju dognali, da je le res, kar je Peter Rešetar napisal, da namreč Hrvati poznajo le hrvaško vprašanje, da se moramo Slovenci sami pobrigati, kako homo rešili slovensko vprašanje.

JRZ je vsega kriva! Mariborski »Večernik« je modrijan svoje vrste. Lansko leto so izšle šolske knjige, prevodi iz srbskih knjig, in te so letos še na prodaj — kriva pa je tega JRZ, da so te knjige izšle! JRZ je res kriva, da se nekaterim, ki tako modrost napišejo, od same jeze v glavi vrtil!

Zakaj je šel ministrski predsednik v Črnogoro? Ko so ministri prejšnje vlade šli v Črnogoro, so pri umiku izgubili klobuke. Sedanja vlada pa je šla v Črnogoro, da poišče te klobuke, ki so jih njeni predniki izgubili.